

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1275/2025
04.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Јерковића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1260/24 од 27.03.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 347/25 од 22.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Јерковића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1260/24 од 27.03.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 347/25 од 22.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1260/24 од 27.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, те је осуђен на новчану казну у износу од 170.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца у три једнаке месечне рате, од дана правноснажности пресуде. Ако окривљени не плати новчану казну у року од три месеца суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казне затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ у вези члана 246а став 5. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци пресуде.

Окривљени је на основу члана 264. став 1. обавезан да суду накнадити трошкове кривичног поступка и то судског паушала у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 347/25 од 22.08.2025. године, делимично је усвојена жлаба браниоца окривљеног АА и преиначена пресуда Првог основног суда у Београду К 1260/24 од 27.03.2025. године и то само у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Београду окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у пет једнаких месечних рата, рачунајући од дана извршности те пресуде, а уколико окривљени новчану казну не плати у датом року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Јерковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП док из образложења произлази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или укине побијану другостепену пресуду и врати предмет другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да на основу члана 488. став 2. ЗКП обавесте браниоца о одржавању седнице већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама овог закона не могу заснивати и то потврди о привремено одузетим предметима од 29.11.2022. године и записнику о физичко хемијском вештачењу НКЦФ број 2340-6-5879/22 од 13.12.2022. године, а који су сачињени након незаконитог претреса возила окривљеног.

С тим у вези бранилац окривљеног истиче да су овлашћена службена лица полиције, без наредбе суда, дакле, противно одредби члана 155. ЗКП, предузела доказну радња претресања возила окривљеног. По наводима одбране у конкретној ситуацији се не може говорити о прегледу возила, с обзиром да су полицијски службеници приликом заустављања возила окривљеног и отварања рукохвата возила, извршили претресање возила, а не преглед како је то констатовано. Самим тим су повређене и одредбе члана 97. Закона о полицији и члан 51. Правилника о полицијским овлашћењима, као и члана 16. ЗКП, па су самим тим и предмети пронађени и одузети од окривљеног као и записник о вештачењу незаконити доказ јер су исти сачињени након незаконитог претресања возила окривљеног.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Јерковић истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Виши суд у Београду је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 347/25 од 22.08.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да се не ради о незаконитим доказима самим по себи, ни по начину прибављања (страна 3, трећи став, страна 4, први став другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

И по оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд у својој одлуци навео да се у конкретној ситуацији није радило о претресу возила већ о прегледу возила, у складу са овлашћењима полиције из члана 286. ЗКП, с тим што Врховни суд истиче да се под прегледом возила подразумева преглед свих отворених и затворених простора саобраћајног средстава и предмета који се превозе у складу са одредбом члана 97. став 4. Закона о полицији.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић